

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4161/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Весна Томић Живановић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1808/18 од 02.06.2020. године, у седници од 14.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1808/18 од 02.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1808/18 од 02.06.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу – Судска јединица у Тополи П 1139/16 од 09.02.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му исплати 200 евра са припадајућом каматом у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев да се противтужени обавезе на исплату износа од 550 евра са припадајућом каматом од подношења противтужбе до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.768,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1808/18 од 02.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовим другом и трећем изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18). Наиме у ревизији се истиче погрешна примена материјалног права, и то чл. 482. – 485. Закона о облигационим односима, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом суду 07.07.2016. године тражена је исплата износа од 200 евра са припадајућом каматом у динарској противвредности. Противтужбом од 20.09.2016. године тражена је исплата износа од 600 евра са припадајућом каматом у динарској противвредности.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић